

Ampliar la família: acollir, adoptar, els avis

Evidentment, els canvis serien importants, però tothom hi prendria part

Qüestions per al diàleg:

- 1 Acollir algú en la família és un gest altruista i desinteressat que té com a objectiu proporcionar un entorn familiar i tot el que això implica. Fins a quin punt això és factible per als estils familiars d'avui? Quines característiques han de tenir les famílies acollidores?
- 2 La capacitat d'adaptació personal a noves circumstàncies, l'estabilitat emocional, la possibilitat de dedicació i a motivació adequada són necessàries però la voluntat d'acollir ha de ser compartida per tot el nucli familiar. Quin procés cal seguir? Què hi ajuda?
- 3 L'actitud del Crist era summament acollidora i el seu missatge posa l'accent en l'acolliment, de quines maneres les nostres famílies i escoles poden anar-se transformant per aquest valor?

Parlem-ne tots plegats!

Va ser un sopar molt especial. Els pares estaven nerviosos. Es notava. Els tres fills, dotze, nou i sis anys ja havien notat que era un dia diferent. Hi havia una proposta que els pares volien consultar i saber la seva opinió. Això és molt rar i estaven ben intrigats.

"Hem pensat què passaria si acollíssim un nen a casa". Preguntes, mirades, soroll, més preguntes, impressions, informació... "No ho volem fer els pares, si vosaltres no hi esteu d'acord". Més preguntes, sensacions noves, fins ara som tres fills, però no és un fill, quin pal! Estem bé, i què pot passar? Nen o nena, blanc o negre, d'aquí o de lluny?... " Ni una paraula als avis fins que tots hi estiguem d'acord". Òstres! Això va de debò... què pot passar, i potser caldrà fer canvis.

Al cap de pocs dies els cinc varen prendre la decisió. Sí. Els pares l'acollirien com si fos un fill i ells com un germanet. Era una cosa de tota la família. Era un projecte global. Evidentment, els canvis serien importants, però tothom hi prendria part. Hi hauria un abans i un després.

Els tres germans, cadascú de forma ben diversa, ara entenen moltes més coses sobre el pares, i també sobre la família. Eren un equip, tenien un projecte junts, i els semblava normal que abans d'anar a dormir es resés el Parenostre.

Text extret de l'Espai de pregària virtual (Espai de pregària virtual)

<http://www.pregaria.cat/index.php?sec=pvirtual&op=2&id=101>